

ת"פ 40460/08/13 - מס ערך מוסף - משרד אזורי בת-ים נגד יניב חבושה

בית משפט השלום בראשון לציון

22 מרץ
2016

ת"פ 40460-08-13 מס ערך מוסף - משרד אזורי בת-ים נ' חבושה
ת"פ 7576-09-14 מ"י-אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' חבושה
לפני כבוד השופטת שירלי דקל נה
המאשימה
מס ערך מוסף - משרד אזורי בת-ים

נגד

יניב חבושה

הנאשם

נוכחים:

באות-כוח המאשימה עו"ד אסתר דויט, עו"ד איילה אלדר, מתמחה - גב' ליטל נאוי

הנאשם וב"כ עו"ד ד"ר גיל עשת

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בתיק העיקרי - ת"פ 40460-08-13 של בית משפט זה, וכן, בהתאם להודאתו ולבקשתו, הורשע גם בעבירות שיוחסו לו בת"פ 7576-09-14 של בית משפט השלום בתל אביב, כדלקמן:

ת"פ 40460-08-13 - לפי עובדות כתב האישום, הנאשם הפעיל מסעדה, והיה רשום כעוסק מורשה לצורך חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מס ערך מוסף**"). הנאשם לא הגיש דו"חות מע"מ תקופתיים לחודשים החל מ-02/12 ועד ל-6/12, סה"כ 5 דו"חות, ולא שילם את המס המגיע עד למועד הגשת כתב האישום.

לפיכך, הורשע הנאשם ב-5 עבירות של אי הגשת דו"ח שיש להגישו לפי סעיף 117 (א)(6) ביחד עם סעיף 67 לחוק מס ערך מוסף, וביחד עם תקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976.

ת"פ 7576-09-14 - לפי עובדות כתב האישום הנאשם ניהל עסק של מסעדה, והיה חייב להגיש לפקיד השומה דו"ח על הכנסותיו בשנים הרלוונטיות לכתב האישום. הנאשם קיבל ארכה להגשת הדו"ח על הכנסותיו לשנת המס 2010 עד ליום

31.10.11, וקיבל ארכה להגשת הדו"ח על הכנסותיו לשנת המס 2011 עד ליום 30.6.12, אך לא הגישם במועד, ללא סיבה מספקת.

מחזור העסקאות לשנת המס 2010 עמד על 2,839,321 ₪ ומחזור העסקאות לשנת המס 2011 עמד על 1,910,694 ₪.

לפיכך, הורשע הנאשם ב-2 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

תמצית טיעוני הצדדים לעונש והראיות לעונש

2. ב"כ המאשימה טענה כי עסקין בהתנהלות רצופה ושיטתית מצדו של הנאשם, ולא במעידה חד פעמית. ב"כ המאשימה טענה כי קרן המס שלא שולמה עמדה על סך של 10,000 ₪, ובביצוע עבירות מע"מ פגע הנאשם בקופה הציבורית, בשיווין בין הנישומים השונים, ובאפשרות רשויות המס לקבל מידע נכון על הפעילות העסקית. הנאשם נהג לגבות את המס באופן שוטף מלקוחותיו, ולא היה אמור להיות לו כל קושי להעביר את תשלומי המס, אך הוא בחר להשאירם בכיסו, והפנתה למחזורי העסקאות הגבוהים של העסק בשנים הרלוונטיות.

ב"כ המאשימה טענה לגבי עבירות מס ההכנסה כי אי הגשת דו"חות שנתיים מעודכנים בזמן אמת, פוגעת באפשרות של רשויות המס לשום את הנישום כנדרש ולתכנן את היקף הגביה, והדבר מטיל מעמסה כספית נוספת על כתפי הציבור שומר החוק ומשלם המיסים.

עוד הוסיפה כי המחדל בגין אי הגשת דו"חות המע"מ לא הוסר עד היום והמס לא שולם, ואילו הדו"חות השנתיים הוגשו, אך באיחור רב, ורק לאחר הגשת כתב האישום - בחודשים אוקטובר וספטמבר 2014.

ב"כ המאשימה טענה כי מדיניות הענישה הנוהגת במקרים בהם המחדלים נשוא כתב האישום לא הוסרו הינה מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות, וכי מתחם הענישה הראוי לכל עבירה בנפרד נע בין 4 ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס שנע בין 8,500 ₪ ל-29,200 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים, מאסר על תנאי שיכלול כל עבירה על הפקודה ועל חוק המע"מ מסוג עוון, קנס שינוע בין 8,500 ₪ ל-29,200 ₪ והתחייבות.

3. ב"כ הנאשם טען כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, לחלופין - של"צ, ולחלופי חלופין, - עונש מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות, והפנה לפסיקה.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם בן 37, ושירת שירות צבאי חלקי בעקבות מחלת האפילפסיה ממנה הוא סובל מילדות. לאחר שחרורו מהצבא, עבד כשכיר, עד שפתח מסעדה בחולון בשנת 2002. המסעדה פעלה כ-10 שנים, ונקלעה לקשיים כלכליים, נוכח העובדה שההוצאות עלו על ההכנסות. לדבריו, הנאשם נאלץ לסגור את העסק בשנת 2012, אולם, הסדיר את כל חובותיו לעובדים.

ב"כ הנאשם ציין כי לנאשם אין עבר פלילי קודם. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם התגורר תקופה בעיר שדרות, כיום גר בצפון, אין לו עבודה קבועה, והוא נעזר הן בחברים והן בהוריו המבוגרים.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות המיוחסות לנאשם הינן ברף התחתון של עבירות המס, שכן לא מדובר באדם שפעל מתוך כוונה לרמות, להונות או להסתיר הוצאות, אלא במי שבשל מצבו הכלכלי לא עלה בידו להגיש את הדו"חות במועד. עוד הוסיף כי בקשתו של הנאשם להמרת כתב האישום בגין עבירות מס הכנסה בתיק שצורף לקנס מנהלי, נדחתה בשל כתב האישום בתיק העיקרי בגין עבירות מע"מ.

לעניין עבירות המע"מ טען ב"כ הנאשם כי לא מדובר בהתנהלות עבריינית רציפה ושיטתית כדברי ב"כ המאשימה, אלא להיפך, שכן הנאשם ניסה להסיר את המחדלים ולסלק את הליקויים, ולו הייתה לו יכולת כלכלית הוא היה יכול להמיר הליכים אלו בהליכים מינהליים, במיוחד כאשר החוב אינו בסכום גבוה. עוד הוסיף לעניין עבירות מס ההכנסה כי המחדלים הוסרו, אף אם באיחור.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם מצוי בהליך פשיטת רגל במסגרתו ניתן צו כינוס נכסים, וכי היקף חובותיו עומד על סך של כחצי מיליון ₪ והוא משלם סכום של 300 ₪ בחודש לקופת הכינוס. ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יתחשב בנתון זה אם יחליט להשית על הנאשם קנס כספי, כדי שלא יהפוך את חוסר יכולתו הכלכלית של הנאשם לימי מאסר.

עוד הפנה ב"כ הנאשם למכתב שנשלח לכונס הנכסים הרשמי שכלל הצעה להיכנס להשקעה כספית יחד עם הנאשם, אך הצעה זו לא התקבלה בשל ההליכים המשפטיים בעניינו של הנאשם.

הנאשם טען כי מדובר ברדיפה של רשויות המס, וכי ביקש מכונס הנכסים לשלם את סכום החוב למע"מ מתוך קופת הכינוס כדי להסיר את המחדלים, כונס הנכסים נתן הסכמתו, אולם, בקשתו נדחתה על ידי רשויות המס. לפי דברי הנאשם, רשויות מע"מ טוענות כי יש לו חוב אזרחי בגין מע"מ בסכום של כ-300,000 ₪, שאינו חלק מכתב האישום, וכי הן הגישו תביעת חוב ואינן מסכימות לתקן את הסכום המופיע ברישומיהן. עוד טען הנאשם כי מחזורי העסקאות בכתב האישום בתיק שצורף אינם נכונים.

דין והכרעה

4. תיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113**"), שמטרתו הבניית שיקול דעתו של בית-המשפט במלאכת קביעת העונש, קבע את העקרונות והקריטריונים שעל בית המשפט להתחשב בהם.

השאלה הראשונה הניצבת בפני בית המשפט נוכח תיקון 113, הינה כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימים מספר אישומים - האם יש לראות בהם כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שנחקק במסגרת תיקון 113, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור

עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו באירוע, בעוד שאם עסקינן במספר עבירות שניתן לראותן מספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בפסיקה נקבע כי כל אירוע של אי הגשת דו"ח הינו אירוע העומד בפני עצמו ומתבצע בזמן נתון, ואין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בעת הגשת כל דו"ח ודו"ח במועדו, בכדי לגרום לפעולות נפרדות אלו להפוך לכדי מקשה אחת - רע"פ 5953/08 **עתאמלה נ' מדינת ישראל** (22.10.08).

כמו כן, נקבע כי יש להבחין בין עבירות מע"מ לבין עבירות מס הכנסה, הן לעניין הערך החברתי המוגן והן לעניין העונש. נקבע כי יש להתייחס בגזר הדין לעבירה הספציפית שנעברה, מתוך מכלול העבירות בחוק המע"מ ובפקודה ולקבוע מתחם עונש הולם לגבי כל עבירה.

כמו כן, יש לקבוע בגזר הדין האם יש להטיל עונש כולל או עונש נפרד, לכל אחד מסוגי העבירות הללו, ואם העונש הוא נפרד, כי אז יש להחליט, האם יהיה חופף או מצטבר.

מאחר שבענייננו מדובר באי הגשת 5 דו"חות מע"מ תקופתיים וכן באי הגשת שני דו"חות אישיים של הנאשם לגבי שנות מס שונות, הרי שמדובר באירועים נפרדים, ומשכך, מתחם העונש ההולם יקבע בנפרד לגבי כל אירוע בנפרד. לאחר מכן, ולאור הקשר בין האירועים, מן הראוי לגזור עונש כולל לכלל האירועים.

בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה הקבוע בסעיף 40ב לחוק העונשין, שמשמעו אימוץ עקרון הגמול כעקרון מנחה, על בית המשפט בבואו לתת את גזר הדין, להתחשב בערך החברתי הנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת וכן בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

הערך המוגן בעבירות מס בכלל הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק מהמדיניות הכלכלית והחברתית שלה, לרבות שיטת המיסוי, במטרה להבטיח חלוקת נטל שוויונית וצודקת:

"המס נתפס כנטל המוטל על הציבור כולו, שכל אחד מהיחידים המרכיבים אותו - צריך לשאת בחלקו היחסי הצודק. עבריון מס - כך רואה אותו הציבור לפי ההנחה של קובעי מדיניות הענישה - מנסה להשתמט מחלקו בנטל ועל ידי כך להטילו על שכמ היחידים האחרים, שאצלם הציות לחוקי מס, מרצונם או מתוך כורח, הוא נורמה מקובלת".
(גיורא עמיר **עבירות מס**, עמ' 111, מהדורה שישית 2014).

הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ הוא מניעת השתמטות מתשלום מס תוך פגיעה בקופה הציבורית, שמירה על עקרון השוויון שבין הנישומים, וקבלת המידע הדרוש לרשויות המס על העסקאות המתבצעות במשק.

ב-רע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 529, 535 (2000) בית המשפט העליון דן בעבירות על סעיף 117(א)(4) וסעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ, וקבע כי -

"עבירות אלה נועדו למנוע פגיעה בקופה הציבורית. אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית".

מידת הפגיעה באינטרסים החברתיים המוגנים במקרה דנן הינה משמעותית, שכן, המחדלים לא הוסרו עד היום, ונותר חוב מס, אם כי יש לקחת בחשבון כי סכום קרן המס שלא שולם הוא נמוך באופן יחסי.

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות מס ההכנסה הינו פגיעה בקיומה של גביית מס תקינה המתקיימת במועדה, המושתתת על דיווח מסודר של הנישומים. הדיווח הוא אמצעי חשוב לשם ייעול מערכת הגבייה הממשלתית ומניעת הפסדים לאוצר המדינה, תוך שמירה על עקרון השוויון בין הנישומים (עמ"ה (מחוזי-חי') 501/04 **מפעלי מתכת קדמאני בע"מ נ' פקיד שומה עכו** (1.8.07)).

עם זאת, העבירה על סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ והעבירה של אי הגשת דו"ח שנתי לפי פקודת מס הכנסה נקבעו כעבירות מינהליות לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, ומתוך מדרג עבירות המס, העונש המירבי הוא נמוך - שנת מאסר לכל עבירה.

יש לדחות את טענת הנאשם לפיה מחזורי העסקאות של העסק בשנים 2010 ו-2011 היו נמוכים מאלו המצוינים בכתב האישום משהודה הנאשם בעובדות כתב האישום בתיק שצורף, הכוללות עובדות אלו.

בענייננו, הדו"חות האישיים הוגשו באיחור, לאחר הגשת כתב האישום, ורק לקראת סוף שנת 2014, כך שבסופו של דבר מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה נמוכה. יודגש כי הגשת הדו"חות באיחור מקשה על פקיד השומה לבחון את טיבם ואת נכונות הנתונים המופיעים בהם.

טרם אפנה לבחון את מדיניות הענישה הנוהגת אסקור מספר פסקי דין אליהם הפנה ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש -

ת"פ (שלום- נתניה) 12307-10-13 **מדינת ישראל נ' שחורי** (12.11.15) - הנאשם הודה והורשע בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ תקופתיים לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ. המחדלים נשוא כתב האישום לא הוסרו וחובו של הנאשם על פי כתב האישום עמד על כ-50,000 ₪. הנאשם החל בהליכי פשיטת רגל, ללא עבר פלילי קודם. בית

המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר מועט של חודשים לשמונה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בנסיבות האישיות של הנאשם, לרבות העובדה שהוא תרם שנים רבות לביטחון המדינה, מתנדב כיום בשיטור הקהילתי והוא בן יחיד המטפל בשני הורים קשישים המתקרבים לגיל 90, שהינם ניצולי שואה וחולים. בית המשפט השית על הנאשם עונש של שני חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וכן קנס בסך של 8,000 ₪.

ת"פ (שלום-ב"ש) 48509-12-12 **מדינת ישראל נ' דרכים בנגב בע"מ** (18.6.15) - הנאשמים - חברה בע"מ ומנהלה הפעיל, הודו והורשעו בשלוש עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה ביחס להכנסות החברה, לפי סעיף 216(4) לפקודה. בנוסף, הורשע הנאשם בשלוש עבירות של אחריות מנהלים. המחדלים בתיק הוסרו באיחור ניכר. לנאשם היה עבר פלילי קודם, אולם לא בעבירות מס. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לקנס כספי, והשית על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים וכן קנס בסך 6,000 ₪.

עפ"ג (מחוז-חיפה) 24721-12-14 **מדינת ישראל נ' נחמני** (29.1.15) - הנאשמת הורשעה ב-9 עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ תקופתיים לפי סעיפים 117(א)(1) ו-117(א)(6) לחוק מע"מ. בית משפט השלום ציין בגזר הדין כי שולמו על חשבון החוב שני תשלומים בסך 18,611 ₪ כל אחד, ונותר חוב בסך 9,991 ₪ שלא שולם. כן ציין בית משפט השלום כי הנאשמת היא גרושה, אם לשלושה ילדים בגילאי 5-12 שנים הסמוכים על שולחנה, וכי העסק שלה קרס, היא נקלעה לקשיים כלכליים, שהובילו למצוקה ולמחסור אפילו במוצרי מזון בסיסיים. בית משפט השלום החליט לאמץ את המלצת שירות המבחן והשית על הנאשמת של"צ בהיקף של 250 שעות וקנס כספי בסך 20,000 ₪.

בערעור על קולת העונש קבע בית המשפט המחוזי כי לרכיבי העונש יתווסף פיקוח של שירות המבחן לתקופה של 24 חודשים ויתר חלקי גזר הדין יישארו בעינם. בית המשפט המחוזי ציין כי לאור הפוטנציאל השיקומי של הנאשמת ולקחת האחריות והחרטה שהנאשמת הביעה, תוך שהיא מנסה לשקם את חייה ולהסיר את המחדלים, יש לבכר את שיקולי השיקום ולא להשית עליה עונש חמור יותר. בית המשפט המחוזי החליט כי אין להתערב בגובה הקנס שהושת על הנאשמת נוכח מצבה הכלכלי הקשה והעובדה כי הנאשמת נאלצה לפתוח בהליכי פשיטת רגל בעזרת הסיוע המשפטי והיותה אם לשלושה קטינים.

אפנה למספר פסקי דין נוספים לשם קביעת מתחם העונש ההולם -

ת"פ (שלום-פ"ת) 27083-09-12 **מדינת ישראל נ' מחסני מכר נתיב בע"מ** (9.12.13) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה אחת של אי הגשת דו"ח תקופתי במועד. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בכך שהמחדל לא הוסר וכי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, וגזר עליו 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 10,000 ₪.

ת"פ (שלום-רמלה) 1556/08 **מדינת ישראל נ' משה הוד האלומיניום בע"מ** (30.6.10) - הנאשם הורשע ב-5 עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ במועד. סכום המס בגין דו"חות אלו עמד על 373,299 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 20,000 ₪.

ת"פ (שלום-ת"א) 4071/06 **מדינת ישראל נ' פט-יול בע"מ ואח'** (30.9.09) - הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ההוכחות ב-4 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. בית המשפט התחשב בכך שהנאשמת הינה אם חד הורית שחלקה בתחום הכספים של העסק היה מצומצם, מצבה הכלכלי קשה והיא הוכרזה כפושטת רגל. בית המשפט ציין כי הפסיקה והדין מחייבים הטלת מאסר, אלא שבאופן חריג, לנוכח עתירת המאשימה לעונש ונסיבותיה המיוחדות של הנאשמת, השית עליה בית המשפט 10 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 7,000 ₪ והתחייבות כספית.

ת"פ (שלום-נתניה) 3078/05 **מדינת ישראל נ' חב' איירידיאה בע"מ ואח'** (26.4.06) - הנאשמים הורשעו ב-4 עבירות של אי הגשת דו"חות תקופתיים במועד והמחדלים לא הוסרו. בית המשפט התחשב בכך שהחברה אינה פעילה, הנאשם גרוש ואב ל-4 ילדים, ללא הרשעות קודמות, מצבו הכלכלי קשה והוא סובל מבעיות בריאות. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות, 10 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 20,000 ₪ והתחייבות כספית.

בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יש להתחשב במספר העבירות, בהיקף קרן החוב וכן בעובדה כי חלק מהמחדלים כאמור הוסרו.

נוכח כל האמור לעיל, אני סבורה כי מתחמי הענישה ההולמים את המקרה דנן הינם:

לגבי כל עבירה של אי הגשת דו"ח במועד לשלטונות מס הכנסה בנסיבות בהן הוסר המחדל - בין 2 ל-4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בין 1,000 ₪ ל-5,000 ₪.

לגבי כל עבירה של אי הגשת דו"ח במועד לשלטונות מע"מ בנסיבות בהן לא הוסר המחדל - מאסר שנע בין חודש ל-3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי, וקנס שנע בין 1,000 ₪ ל-10,000 ₪.

בגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, יש להתחשב אף בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40 לא לחוק העונשין, ולענייננו:

א. הנאשם רווק, בן 37 שנים. אין לנאשם אנשים התלויים בפרנסתו והוא נעזר ונתמך על ידי הוריו וחבריו.

ב. הודיית הנאשם בעבירות המיוחסות לו וחסכון בזמן שיפוטי יקר.

ג. מאמצי הנאשם להסרת מחדליו שהתבטאו בהגשת הדו"חות האישיים לשנות המס 2010 ו-2011. עם זאת, יצוין כי ההליכים בתיק העיקרי התמשכו זמן רב, וזאת לאור בקשת הנאשם, ועל מנת לאפשר לו להסיר את מחדליו, אולם, עד היום לא שולם החוב, ואף לא חלק ממנו.

ד. היותו של הנאשם בהליכי פשיטת רגל (טל/4).

ה. מצבו הרפואי של הנאשם - על פי המסמכים הרפואיים שצורפו על ידי הנאשם (טל/1), כיום הנאשם אינו סובל

מהתקפים אפילפטיים, מהם סבל בילדותו, ואינו מטופל תרופתית. הנאשם הסובל מקרע במניסקוס בברכיו.

ו. היעדר עבר פלילי קודם.

ז. בקשת הנאשם להמרת כתב האישום בתיק שצורף בקנס מנהלי נדחתה, בשל העבירות על חוק מע"מ בתיק העיקרי ובשל מהות העבירות ונסיבות המקרה.

ח. הדיונים בתיק העיקרי נדחו מפעם לפעם, לפי בקשותיו של הנאשם, בין היתר, על מנת לאפשר לו להסיר את מחדליו בתיק זה. למרות שחלפו למעלה משלוש וחצי שנים מהמועד בו היה על הנאשם להגיש דו"חות מע"מ, ולמעלה משנתיים וחצי מאז שהוגש כתב האישום בתיק העיקרי, לא הוסרו המחדלים על ידי הנאשם, והוא לא שילם אף סכום על חשבון החוב.

לפי הפסיקה הנוהגת, לרבות זו אליה הפנה ב"כ הנאשם, אין במצב כלכלי או בריאותי כדי למלט נאשמים מעונש הולם ומרתיע, לרבות, עונש של מאסר בפועל. יחד עם זאת, בתי המשפט לוקחים בחשבון נסיבות אישיות אלו בקביעת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם.

נוכח כל הנסיבות המפורטות לעיל, אני סבורה כי לא ניתן להימנע מהשתת עונש מאסר על הנאשם, ולו לתקופה קצרה, שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע, קנס וכן התחייבות כספית.

לגבי גובה הקנס, לפי מדיניות הפסיקה יש להטיל קנס מכביד ומשמעותי, אולם ובהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין, בקביעת גובה הקנס יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

לסיים

5. לאור כל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 45 ימים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בבית אבות משען, ברח' ביאליק 33 חולון, החל מיום 9/5/2016 חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 9/5/2016 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך של 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.5.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מיד.

ד. חתימה על התחייבות בסך של 10,000 ₪ שלא יעבור בתוך שנתיים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע. לא תחתם ההתחייבות בתוך 7 ימים, ייאסר למשך 10 ימים.

הנאשם יפנה למזכירות בית המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס ולצורך החתימה על התחייבות.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"ב אדר ב' תשע"ו, 22/03/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה , שופטת

הוקלד על ידי איילין אלון